

Při vi - tej te, Češ tí lvo - vé, Lva z Jú - da po - ko - le - ní, v tu

1. Přivítejte, Čeští lvové,
Lva z Júda pokolení,
v tu noc ať vaší zpěvové
k jeho zní oslavení.
Lev když zvěř popadne v lovu,
složí se na ni kvalitně,
Kristus Pán, nakloníc hlavu,
přemohl peklo statně.
Jemuž proto, ó Čechové,
zpívejte alleluja,
alleluja.
2. Tři dni a noci zplozený,
spíc, lvíček odpočívá,
když zařve otec, rozený
syn hned k boji pospíchá.
Jezu Kriste, odpočívals
tři dni a noci v hrobě,
na hlas Otce rychle povstals,
poslušen i v tom sobě.
Jemuž proto, ó Čechové,
zpívejte alleluja,
alleluja.
3. Lev tehďáž jest nejsilnější,
když na něm drahná hřiva,
jako obr nejmocnější
tolik diváků mívá:
nejináč při svém vzkříšení
roucho nesmrtdlnosti
maje Kristus k oslavení
přišel jest s svou mocnosti.
Jemuž proto, ó Čechové,
zpívejte alleluja,
alleluja.
4. Lev králem jest všechněch zvířat,
jak zařve, vše se třese
a jako též na hlas knížat
hned vše dostavuje se.
Tak Lev náš s hřmotem povstanouc
okázal se být králem,
zatřásla se zem, tak dadouc
svědectví, že jest Pánem.
Jemuž proto, ó Čechové,
zpívejte alleluja,
alleluja.
5. Štědrotu lev provozuje,
svou loupež jiné zvěři
jako hostům rozděljuje,
ať tomu každý věří:
nápodobně Kristus slávu
vzaté nesmrtdlnosti
s námi rozdělí, když k Bohu
přijdem z té smrtdlnosti.
Jemuž proto, ó Čechové,
zpívejte alleluja,
alleluja.

noc at' va - ši zpě - vo - vé k je ho zní o - sla - ve - ní.

Lev když zvěř po - pa - dne v lo - vu, slo - ží se na ni kvalt ně,

Kri - stus Pán, na - klo - níc hla - vu, pře - mo - hl pe - klo stat - ně.

Je - muž pro to, ó Če - cho vé, zpí - vej - te al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.